

SZTEmagazin > Archívum > 2020

SZEGEDI EGYETEM MAGAZIN

„A munkám olyan, mint a művészet”- A Hónap Alma Mater Tagja: Dr. Abdulrahman Abdulrab Mohamed koraszülött-és gyermekgyógyász

2020. október 30.

Az év orvosának választották 2016-ban Dr. Abdulrahman Abdulrab Mohamedet, az egykori szegedi orvostanhallgatót. A Viharsarki Koraszülöttmentő Alapítvány kuratóriumi elnöke egy jemeni kis faluban nőtt fel, 1996-ban diplomázott a szegedi egyetemen általános orvos szakon. Pályája során példátlan eredményeket ért el a koraszülöttmentés és a gyermekgyógyászat területein.

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 0

Tweet

- Miért döntött úgy, hogy Magyarországra jön egyetemre?

- Egy földműves családban, szegény körülmények között nőttem fel. Az orvosi egyetem nálunk nagyon költséges lett volna, de arra volt lehetőség, hogy azok, akiknek jó jegyeik vannak, külföldi ösztöndíjat kapjanak. Ez volt az egyetlen esélyem, úgyhogy keményen tanultam, hogy így legyen. Egy jó barátom javasolta Magyarországot, mert nagyon szép hely, kedvesek az emberek, és az orvosi egyetemek is kiválóak. Úgyhogy megpróbáltam, és hála Istennek, sikerült.

- Miért döntött az orvosi pálya mellett?

- A faluban, ahol nevelkedtem, sokszor előfordult, hogy nem volt éppen orvos, az emberek nem juthattak hozzá ellátáshoz. Többen voltunk testvérek, és volt nekem egy kétéves húgom is... arra emlékszem, hogy egyszer szóltak nekem, hogy a húgom fuldoklik, nehézlégzése van, nagy valószínűséggel félre nyelhetett egy pénzérmét. 120 kilométerre volt tőlünk a legközelebbi kórház. Orvos akkor éppen nem volt a faluban, nem tudott segíteni senki. Így előttünk halt meg. Utána sok orvostanhallgató ismerősömtől megkérdeztem, hogy ha lett volna orvos a faluban, meg tudta-e volna menteni őt. Olyan válaszokat kaptam, hogy lehetséges, nem biztos, de lett volna rá esély. Úgyhogy eldöntöttem, hogy orvos szeretnék lenni, hogy tudjak segíteni másokon.

- Először Budapesten élt, azután jött Szegedre.

- Igen, Budapesten van egy nemzetközi előkészítő intézet, ahol nyelvet, majd kémiát, biológiát, fizikát tanultam. Azután kezdtem el a szegedi egyetemre járni.

- Milyen volt az első benyomása Magyarországról?

- Erre mindig azt szoktam mondani, hogy szerelem volt első látásra. Amikor ideértem, először Budapestre, a taxiból néztem, hogy milyen gyönyörű a város, a Duna, a Gellért-hegy, minden megtetszett rögtön. Azóta is szeretem ezt az helyet, hálát adok Istennek és a sorsnak, hogy Magyarországra kerültem.

- Milyen volt Szegeden egyetemistának lenni?

- Nagyon jó. A Semmelweis kollégiumban nevelkedtem, amit imádtam, a helyet, a társaságot – rengeteg barátom volt – kérni egy kávé a portás nénitől, tanulni, sakkozni, fantasztikus élményeim vannak ebből az időszakból. A tanárainknak is nagyon hálás vagyok, és sosem felejttem el, hogy az első óráink egyikén egy professzor úr azt kérte a magyar évfolyamtársaimtól, hogy segítsenek nekünk, mert biztosan nehéz lesz a kezdet.

- Milyen kulturális különbségeket és hasonlóságokat észlelt Jemen és Magyarország között?

- Ami teljesen közös a két ország között, az a vendégszeretet, a kedvesség. Nem éreztem azt, hogy nehéz lenne alkalmazkodni, egyszerű volt barátkozni, tiszteletben tartani egymás véleményét, kultúráját.

- A diploma után egy rövid ideig Jemenben dolgozott, azután visszajött Magyarországra. Miért döntött így?

- Nem is akartam visszamenni Jemenbe – Magyarországon már nagyon sok barátom volt, jó kapcsolataim és jól éreztem magam itt. Csak akkor még úgy volt, hogy csak az dolgozhatott Magyarországon orvosként, aki magyar állampolgár volt, és én akkor még nem voltam az. Amikor visszamentem Jemenbe, akkor is nagyon hiányzott Magyarország. Amint megváltozott a törvény, rögtön elindultam ide egy kis táskával. Azóta is itt élek, most Gyulán, Magyarországot a saját hazámnak, magamat pedig magyarnak tekintem. És ami nekem különösen nagy boldogság, hogy a fiam is Szegedre jár az orvosi karra, általános orvos szakra, és ugyanabban a kollégiumban lakik, mint én anno.

- Mit szeret legjobban a munkájában?

- Nagyon szeretem a gyerekeket, a koraszülötteket, ezért is lettem neonatológus. Amikor megszületnek, alig 6-800 grammosak, lélegeztetni kell őket, rajtuk van a sok monitor, akár több hónapon keresztül... de aztán hazaengedjük őket, és amikor visszajönnek gondozásra, tele vannak energiával, étellel, játszanak a játszótereken és a családok boldogok... Én nem is munkának tekintem ezt, úgy gondolom, hogy a koraszülöttgyógyászat tulajdonképpen művészet. És a művészetben nem lehet kifáradni, hiszen minél több a siker, az ember annál lelkesebb lesz.

Fotó és szöveg: Kósa Boglárka

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 0

Tweet

Letöltés

(/sztemagazin/letoltes/hu-szte-mag-2020-web-201021)

(/sztemagazin/letoltes/hu-szte-mag-2020-eng-web)